

Jag får sålunda hemställa,

att Riksdagen, med ändring af den af Kungl. Maj:t i proposition n:o 97 föreslagna staten för universiteten i Uppsala och Lund, ville bevilja åt konservatorn vid botaniska museet i Uppsala en aflöning af 2,500 kronor, hvaraf 1,500 kronor i lön och 1,000 kronor i tjänstgöringspenningar, samt åt konservatorn vid botaniska museet i Lund en aflöning af 2,200 kronor, hvaraf 1,300 kronor i lön och 900 kronor i tjänstgöringspenningar, samt till hvar och en af dessa 3 ålderstillägg af 250 kronor hvarterda att tilläggas lönen efter respektive 5, 10 och 15 års tjänstgöring.

Stockholm den 3 april 1908.

Karl Starbäck.

N:o 282.

Af herr **K. Starbäck**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående lönereglering för rikets universitet och karolinska mediko-kirurgiska institutet m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition förekommer angående docentstipendiernas åtnjutande följande villkor:

»att Eders Kungl. Maj:t må, där särskilda förhållanden det påkalla, medgifva, att stipendium får af samma innehafvare, utöfver nyssnämnda 6 år, åtnjutas under ytterligare högst 3 år.»

Å sidan 170 yttras härom följande:

»Då ett stipendium väl ej vanligen står till buds omedelbart vid docentutnämning utan, äfven om flera stipendier inrättas, ett eller annat år torde förflyta, innan vederbörande däraf kommer i åtnjutande,

skulle, äfven för den som blifvit docent vid 24 års ålder, nio-årstiden för docentstipendiums åtnjutande komma att utlöpa, då han uppnått åtminstone vid pass 35 år. Härmed torde kunna sammanställas den af sakkunnige angifna medeltalsåldern för vinnande af professur, omkring 38 år.»

Äfven om, såsom ju ock af ecklesiastikministern i statsrådsprotokollet framhållits, dessa siffror ej alltid komma att öfverensstämma med verkligheten, synes dock däraf den slutsatsen kunna dragas, att det ej vore till någon afsevärd olägenhet för en docent att de tre närmaste åren före erhållandet af professur beröfvas ett så pass betydande understöd som ett docentstipendium i alla fall måste anses vara. Då det tvärtom kan, om ock i enstaka fall, inträffa, att, just därigenom att ett sådant ekonomiskt stöd upphör, en dugande man förhindras ej blott att fullfölja verkligt värdefulla vetenskapliga forskningar utan ock tvingas att söka sin utkomst på annat sätt och härigenom en särskild för vetenskapliga uppgifter lämpad bana kan i förtid afbrytas, synes det mig lämpligt, att en möjlighet hålles öppen för verkliga förmågor, hvilka genom arbetsam och lycklig vetenskaplig produktion dokumenterat sig vara däraf förtjänta, att erhålla docentstipendium äfven utöfver de i Kungl. Maj:ts proposition föreslagna 9 åren.

Jag får fördenskull hemställa,

att Riksdagen ville besluta att det af Kungl. Maj:t föreslagna ofvan citerade villkoret finge följande lydelse: att Kungl. Maj:t må, där särskilda förhållanden det påkalla, medgifva, att tiden för stipendiums åtnjutande af samma innehafvare, utöfver nyssnämnda 6 år, ytterligare utsträcket.

Stockholm den 3 april 1908.

Karl Starbäck.